

Sygn. akt: VIII Pz 70/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko (...) S.A. w K.

o deputat węglowy

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 26 października 2016 r., w sprawie sygn. akt IV P 2564/14

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO Teresa Kalinka

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2016r. Sad Rejonowy w Z. oddalił powództwo W. P. o deputat węglowy i odstąpił od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego. Wyrok został zaskarżony apelacją powoda, który wniósł również o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od apelacji.

W oświadczeniu o stanie rodzinnym i majątkowym powód wskazał, że posiada nieruchomości oraz stały dochód rzędu 1037,37 zł miesięcznie. Wskazał również na swoje miesięczne wydatki w postaci mediów 567 zł, środków czystości 50 zł, żywności 700 zł miesięcznie, leków 150 zł, opłat za telefon 50 zł, Internet 19,90 zł, abonament TV 22,70 zł, różnego rodzaju składek (biblioteczna, (...)) jak również rocznych o charakterze podatkowym. Ponadto wskazał, że spłaca odsetki bankowe w wysokości 55 zł miesięcznie i 150 zł rocznie za obsługę debetu.

Postanowieniem z dnia 26 października 2016 r. Sąd Rejonowy w Z. oddalił wniosek powoda o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od apelacji.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż powód w związku z wniesioną przez niego apelacją wnosił o zwolnienie go od opłaty od apelacji w kwocie 30 zł, a mógł poczynić oszczędności w swoich wydatkach, zwłaszcza że już w maju 2015r. wiedział o rozstrzygnięciach jakie zapadły przed innymi sądami w podobnych sprawach. Sąd Rejonowy podkreślił, że powód osiąga stałe dochody i może ponieść koszt opłaty od apelacji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód argumentując, iż postanowienie jest bezzasadne, a sędzia wydający postanowienie w Sądzie I instancji o dochodach rzędu 15.000 zł sam powinien próbować przeżyć z jego dochodami. Powód podniósł, iż nie stać go na poniesienie jakiegokolwiek opłaty od apelacji zwłaszcza, że ma zadłużenie debetowe w sumie 4000 zł. W. P. wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie powoda od opłaty sądowej od apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę stanu faktycznego oraz argumentację zawartą w uzasadnieniu Sądu I instancji do zaskarżonego postanowienia.

Zasady uiszczania kosztów sądowych oraz kwestie zwolnienia od ich opłacania regulują przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.Dz. U. z 2016r., nr 90, poz. 623 ze zm.). Zgodnie z art. 35 ust 1 ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. Zgodnie zaś z treścią art. 96 ust 1 pkt. 4 nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Powyższe oznacza, że przy wartości przedmiotu sporu poniżej 50.000 zł apelujący ma obowiązek uiszczenia opłaty od apelacji w wysokości 30 zł.

Z kolei zgodnie z art. 102 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

To Sąd dokonuje oceny czy treść złożonego oświadczenia i wykazany w nim stan majątkowy wnioskodawcy uzasadnia zwolnienie go od kosztów sądowych. Należy podkreślić, że zasadą jest uiszczanie kosztów sądowych związanych z toczącym się sporem. Zwolnienie od kosztów sądowych powinno być przyznawane w sytuacjach wyjątkowych. Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które ze względu na szczególnie trudną sytuację materialną nie mogą ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia środków utrzymania dla siebie i rodziny. Dopiero gdy poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc państwa. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2016r., sygn. akt: V CZ 34/16, Lex nr 2108515).

W niniejszej sprawie W. P. jest zobowiązany do uiszczenia opłaty w wysokości 30 zł od apelacji. Jednocześnie z oświadczenia powoda wynika, iż dysponuje on miesięcznym dochodem w wysokości 1097,37 zł netto. Powód wskazał na wydatki przewyższające dochody i nie wyjaśnił w jaki sposób jest w stanie pokrywać wyszczególnione w oświadczeniu majątkowym należności i opłaty. Niewątpliwie zatem korzysta z dodatkowych źródeł dochodu bądź też pomocy rodziny lub przyjaciół. Powód nadto wskazał, że pozostaje w gospodarstwie domowym z żoną J. P., która również powinna partycypować w kosztach utrzymania, zaś większa część ponoszonych przez niego wydatków o charakterze mieszkaniowym, opłat i podatków odnosi się również do żony. Powód wskazuje na istniejące zadłużenie debetowe w kwocie 4000 zł, tym niemniej uzyskał z kredytu określone środki pieniężne, które przeznaczył na własne potrzeby, a konsekwencji tego nie powinien ponosić Skarb Państwa. Sąd Okręgowy podzielił także argumenty Sądu I instancji, iż W. P. mógł poczynić oszczędności w swoich wydatkach, zwłaszcza że już w maju 2015r. wiedział o rozstrzygnięciach jakie zapadły przed innymi sądami w podobnych sprawach. Jak podniósł Sąd Apelacyjny w K. w uzasadnieniu postanowienia z dnia 12 marca 2013r., sygn. akt: III AUz 73/13, Lex nr 1292651 „Ubiegający się o zwolnienie od opłaty od apelacji winien w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny i dopiero gdyby poczynione w ten sposób

oszczędności okazały się niewystarczające, może zwrócić się o pomoc Państwa.” W ocenie Sądu Okręgowego, wykazany stan majątkowy skarżącego nie uzasadnia przyznania mu zwolnienia od ponoszenia opłaty od apelacji i wskazuje, że skarżący jest w stanie uiścić kwotę 30 zł bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w G. uznał zażalenie powoda za bezzasadne i w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł o jego oddaleniu.

SSO Teresa Kalinka

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

• (...)

• (...)

2. (...) Z.

G. (...)

(...)